Dosarul: nr.2a-1868/24(2-23099943-02-2a-08052024)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - D. Sîrbu

D E C I Z I E

29 octombrie 2024 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii: Andrei Cașcaval și Dorin Dulghieru
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând în ședință publică, apelul declarat de avocatul ***** în interesele lui *****, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 februarie 2024, prin care acțiunea a fost admisă,

C O N S T A T Ă:

Pretențiile reclamantului:

1. La data de 11.07.2023, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, a fost în relații de căsătorie cu inculpatul ***** din anul 2012.
3. Din relația cu pârâtul, la data de *****, s-a născut fiica *****.
4. Susține că, copilul minor este la întreținerea sa.
5. Afirmă că, pârâtul ***** nu participă la creșterea și întreținerea copilului minor, și nu plătește pensie de întreținere a copilului minor.
6. Astfel, solicită reclamanta *****, încasarea de la ***** în beneficiul său, pensia pentru întreținerea copilului minor *****, în sumă bănească fixă, în cuantum de 2420 lei, începând cu data înaintării acțiunii și până la atingerea majoratului copilului minor.

Poziția instanţei de fond:

7. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 februarie 2024, acțiunea a fost admisă parțial.
8. S-a încasat de la ***** în beneficiul *****, pensie în sumă bănească fixă pentru întreținerea copilului minor *****, în mărime de a câte 2420 lei lunar, începând cu

data adresării cererii în judecată, 11 iulie 2023 și până la atingerea majoratului copilului minor.
9. S-a încasat de la *****, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 871,20 lei.

Solicitarea apelantului:

10. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 12.03.2024, avocatul ***** în interesele lui ***** în termenul prevăzut de lege, a declarat apel nemotivat împotriva Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 februarie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea încheierii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.
11. La data de 11.06.2024, avocatul ***** în interesele lui ***** a depus cererea de apel motivat împotriva Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 februarie 2024.

Argumentele participanților la proces:

12. În motivarea apelului, a indicat că, apelantul nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă casării.
13. Notează că, între ***** şi ***** a existat o relaţie de familie, doar că pe parcursul acesteia, relaţiile sa-u deteriorat, atmosfera din cadrul cuplului devenind încordată pe fondul lipsei de comunicare reciprocă şi a modului diferit de abordare a problemelor pe care le presupune viaţa de cuplu, fiind favorizată şi de împrejurarea că a dispărut treptat încrederea dintre părţi.
14. Din relaţia lor au un copil minor comun ***** a.n. *****.
15. Din ceiea ce cunoaşte pîrîtul, domiciliul copilului nu a fost stabilit cu mama, iar din momentul ce nu mai sunt un cuplu, copilul se afla la bunica maternă care de facto şi are grijă de copilul minor.
16. Afirmă că, mama nu locuieşte împreună cu copilul după cum invocă, iar din cele declarate de apelant, ***** împreună cu concubinul său actual are multe datorii, fapt confirmat şi prin hotărîrile judecătoreşti care sînt pe portalul instanţelor, iar de copil se ocupa mama ei, asigurându-i practic integral singură toate cele necesare.
17. Astfel, apelantul Iora Veaceslav consideră că banii pe care îi solicită reclamanta/intimată prin prezenta cauză îi va folosi în scopuri proprii, pentru întreţinerea sa şi pentru achitarea datoriilor pe care le are.
18. Notează că, dacă domiciliu sau tutela va fi stabilit cu bunica maternă, apelantul este de acord să transfere suma de bani pentru întreţinerea minorei pe numele fostei sale soacre, fiind sigur că aceasta va investi şi va cheltui banii pentru copil.
19. În continuare indică că, în ceea ce priveşte domiciliul copilului minor ***** a.n. *****, nu s-a discutat cu cine urmează a fi stabilit.
20. Consideră că este în interesul acestora să locuiască împreună în continuare la domiciliul actual al bunicii, avînd în vedere vîrsta copilului este de 09 ani, care presupune supraveghere permanentă, faptul că relaţia dintre bunică şi copil este foarte apropiată, faptul că aceasta asigură condiţii optime pentru creşterea, educarea, supravegherea şi pregătirea nepoaei sale, precum şi pentru dezvoltarea ei fizică,

mentală, spirituală, morală şi social echilibrată.
21. În ceea ce ţine de pretenţia privind încasarea din contul lui ***** în beneficiul *****, cu domiciliul în ***** a pensiei pentru întreţinerea copilului minori lorga Alexandra a.n. *****, începînd cu ziua adresării în instanţa de judecată şi pînă la atingerea de către minor a vîrstei de 18 ani, consideră că aceasta la fel urmează a fi respinsă.
22. Or, din cele invocate de apelant, el este deacord să transmită lunar pe contul fostei soacre suma de 2000 lei penru întreţinerea copilului minor.
23. Consideră că, cuantumul pensiei de întreţinere pentru copilul minor pretinsă de reclamanta ***** este una nejustificată, deoarece nu ea la moment are grijă de copil.
24. Astfel, solicită apelantul admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 februarie 2024, cu emiterea unei noi decizii de respingere acțiunii.
25. Reprezentantul apelantului *****, avocatul *****, fiind prezent în ședința de judecată a solicitat admiterea apelului pe motivele invocate.
26. Apelantul ***** și intimata ***** fiind citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-au prezentat, nu au anunțat instanța despre motivele neprezentării, precum și nu au solicitat amânarea sau examinarea cauzei în lipsă, motiv pentru care, în ordinea art.art.206, 379 CPC, Colegiul civil a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Termenul de declarare a apelului:

27. În conformitate cu art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.
28. Din materialele cauzei se atestă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 14.02.2024, iar cererea de apel a fost depusă la 12.03.2024, iar drept urmare, Colegiul constată că, apelul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de apel:

29. Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră că, cererea de apel este neîntemeiată şi pasibilă respingerii, reieșind din următoarele motive.
30. În conformitate cu prevederile art.385 lit.a) CPC, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărîrea primei instanțe.
31. Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
32. Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

33. Din textul art.240 alin.(1) CPC se desprinde că, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.
34. În conformitate cu dispozițiile art.373 alin.alin. (1), (2) și (5) CPC, (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
35. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
36. Din optica celor enunțate Colegiul reține că, sarcina instanţei de apel derivă din dispozițiile art.373 CPC în condițiile în care instanţa de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.
37. Totodată, Colegiul civil reține că, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).
38. Așadar, Colegiul civil verificând în raport cu prevederile art.art.238-241 CPC, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, or, instanţa de fond corect a elucidat şi constatat circumstanțele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei în vederea admiterii acțiunii din speță, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.
39. În conformitate cu prevederile art.5 alin.(1) CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.
40. În contextul pretențiilor deduse judecării instanța de apel reține că în potrivit art.9 Cod civil, (1) drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. (2) Drepturile şi obligațiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte

emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariției drepturilor şi obligațiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligații; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogățirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

41. Totodată, potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară.

42. Articolul 16 Cod civil indică cert că,(1) apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobînzii de întîrziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege. (2) Metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sînt întrunite condițiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Circumstanțele de fapt ale cauzei:

43. Din materialele cauzei se atestă faptul că, ***** și *****, au fost în relații de căsătorie din anul 2012.

44. Din căsătorie, la ***** s-a născut copilul *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere NA-VI *****.

45. Din conținutul cererii de chemare în judecată, rezultă că, pârâtul *****, tatăl copilului minor *****, nu participă la creșterea, educarea și întreținerea copilului.

46. Prima instanţă, fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prin hotărârea din 14.02.2024, a admis acțiunea. S-a încasat de la ***** în beneficiul *****, pensie în sumă bănească fixă pentru întreținerea copilului minor *****, în mărime de a câte 2420,00 lei lunar, începând cu data adresării cererii în judecată, 11 iulie 2023 și până la atingerea majoratului copilului minor. S-a încasat de la *****, în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 871,20 lei.

47. Exprimându-şi dezacordul cu hotărîrea instanţei de fond, la data de 12.03.2024, avocatul ***** în interesele lui ***** în termenul prevăzut de lege, a declarat apel nemotivat împotriva Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 februarie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea încheierii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

48. Potrivit art.3 alin.(1) al Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituții publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorități administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.
49. În acord cu prevederile art.5 al Convenției, statele părţi vor respecta responsabilitatea, dreptul şi obligația pe care le au părinții sau, după caz, membrii familiei lărgite sau a comunității, conform cutumei locale, tutorii sau alte persoane prin lege responsabile pentru copil, de a-i da acestuia, într-un mod care să corespundă dezvoltării capacităților acestuia, orientarea şi sfaturile corespunzătoare exercitării drepturilor pe care i le recunoaște prezenta Convenție.
50. În conformitate cu prevederile art.18 alin.(1) al Convenției, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.
51. În textul art.9 al Convenției se desprinde cert că, statele părţi vor veghea ca niciun copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția situației în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu cînd părinții trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reședință al copilului.
52. În conformitate cu prevederile art.46 Codul familiei, drepturile şi obligaţiile reciproce ale părinţilor şi copiilor rezultă din provenienţa copiilor, atestată în modul stabilit de lege.
53. În corespundere cu prevederile art.58 alin.(1) Codul familiei, părinții au drepturi şi obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sânt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.
54. Conform art.60 alin.(1), (2) Codul familiei, părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.
55. Potrivit art.74 Codul familiei, părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Modul de plată a pensiei de întreţinere se determină în baza unui contract încheiat între părinţi sau între părinţi şi copilul major inapt de muncă. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare.
56. Potrivit art.75 Codul familiei, (1) pensia de întreținere pentru copilul minor se

încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 - pentru 2 copii şi 1/2 - pentru 3 şi mai mulți copii. (2) Cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micșorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinților, de alte circumstanțe importante. (3) În cazul în care unii copii rămîn cu un părinte, iar alţii – cu celălalt, pensia de întreținere plătită în favoarea părintelui mai puțin asigurat se stabilește într-o sumă bănească fixă, determinată conform art.76.

57. În acord cu dispozițiile art.76 alin.(1) și (2) Codul familiei, (1) în cazurile cînd părintele care datorează întreținere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75. (2) Cuantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părților, de alte circumstanțe importante şi păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

58. Articolul 18 alin.(1) al Legii nr.338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului statuează că ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinând cont în primul rînd de interesele acestuia.

59. Situaţie de acest fel este reglementată şi în art.27 alin.(2) din Convenţie, care prevede că părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rînd responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

60. Colegiul reține că, potrivit informației eliberate de Biroul Național de Statistică minimul de existență pentru copii în medie lunar în semestru II al anului 2023 constituie în medie 3167 lei pentru un copil în vârstă de 7-17 ani.

61. Mai mult, potrivit art.2 al Legii nr.152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existență, minimul de existență este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale și a serviciilor pentru satisfacerea necesităților principale, menținerea sănătății și pentru susținerea viabilității omului, iar, conform art.3 al aceleiași Legi, mărimea minimului de existență include: mărimea valorică a coșului alimentar; cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale și pentru achitarea serviciilor prestate populației și mărimea primelor și a contribuțiilor obligatorii.

62. Colegiul civil subliniază că, în cererea de apel, apelantul ***** nu a susținut faptul că participă la creșterea și educația copilului, ceea ce denotă că, copilul minor se

află la întreținerea mamei, iar, în condițiile enunțate supra, având în vedere că, ambii părinți au obligația să întrețină material copilul minor, Colegiul civil consideră că, prima instanță corect a dispus încasarea din contul lui ***** în beneficiul ***** a pensiei de întreținere în mărime fixă în cuantum de 2420 lei, începând cu data adresării cererii de judecată 11.07.2023 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

63. Instanța de apel reține la acest capitol că, dezvoltarea, creşterea şi educarea copiilor sunt obligaţiunile stricte ale ambilor părinţi, necătând la faptul dacă locuiesc împreună sau nu cu copilul, într-o societate democratică interesele copiilor sânt primordiale.

64. Astfel, argumentele apelantului precum că, acțiunea urmează să fie respinsă, deoarece reclamanta ***** la moment nu are grijă de copil, iar copilul se află la bunica maternă care are grijă de copil, Colegiul civil le apreciază ca fiind declarative și lipsite de suport juridic.

65. La fel, Colegiul apreciază critic cele invocate de apelant, cu referire la cuantumul pensiei de întreținere în mărime de 2000 lei pe care este de acord să-l achite în contul fostei soacre, or, la caz, acțiunea privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor a fost înaintată de către reclamanta ***** și nicidecum de către o altă persoană.

66. În consecință, Colegiul reține că, instanța de fond a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea cauzei, a apreciat corect probele din dosar prezentate de către participanții la proces, aplicând corect legea materială și legea procedurală, fiind astfel constatată legalitatea hotărârii în întregul ei.

67. Potrivit Hotărîrii Curţii Constituționale nr.3 din 20.01.2015, §41 importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență există nu doar pentru indivizi, dar în egală măsură şi pentru autoritățile publice şi private, în măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limitele atribuțiilor care le-au fost conferite de lege, motiv din care, instanţa de judecată nu constituie o excepție de la regulă.

68. Principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, la fel nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

69. Mai mult decât atât, în conformitate cu prevederile art.9 CPC, instanţei de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalitate a părților în drepturi (art.26 CPC), motiv din care exonerarea unui participant la proces de obligația legală reprezintă în esență o favorizare nejustificată, în frauda regulilor unui proces echitabil.

70. Reieșind din cele expuse mai sus, în condițiile în care instanţa de fond corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar instanța de apel a constatat

legalitatea hotărârii primei instanțe, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărîrea contestată.
71. În conformitate cu prevederile art.art.385 lit.a), 389-390, 394 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge apelul declarat de avocatul ***** în interesele lui *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 februarie 2024, pronunțată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Ruxanda Pulbere

Judecătorii: Andrei Cașcaval

Dorin Dulghieru